[…]

Dott. Cesare Cuniberto elnök-vezérigazgató

részére

TIGÁZ Zrt.

Tisztelt Elnök Úr!

A fenti ügyiratszámokon kiadott állásfoglalásaimra küldött válaszleveleit köszönettel megkaptam. Elsőként az 1571/A/2006 számú ügyben kifejtett álláspontjára reagálok jelen levelemmel, amely ügy Társaságuk a fogyasztók személyi igazolványának számára, illetve telefonszámukra vonatkozó adatkérésével kapcsolatos.

Mindenekelőtt fontosnak tartom elmondani, hogy – amint azt bizonyára tudja – a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény (a továbbiakban: GET) bizonyos adatkezelési szabályai 2007. január 1-től módosultak. A 2007. január 1-ig hatályos szöveg szerint:

„*39. § (5) A közüzemi fogyasztó közüzemi szerződésének a következőket kell tartalmaznia:*

a) a szerződő felek megnevezése (természetes személyeknél a név, lakcím, anyja neve, születési hely és idő; gazdálkodó szervezeteknél a székhely és a cégjegyzékszám, valamint az adószám feltüntetése);"

A jelenleg hatályos szöveg szerint:

„*39. § (5) A közüzemi fogyasztó közüzemi szerződésének a következőket kell tartalmaznia:*

a) a szerződő felek megnevezése (természetes személyeknél a név, lakcím; gazdálkodó szervezeteknél a székhely és a cégjegyzékszám, valamint az adószám feltüntetése);"

A gázszolgáltatókra vonatkozó a GET-ben fellelhető másik lényeges adatkezelési szabály változatlan maradt:

„14/A. § (1) Az engedélyesek (a továbbiakban: adatkezelő) a 7. §-ban meghatározott engedélyköteles tevékenység végzése, valamint az ehhez szükséges műszaki berendezések létesítésére és üzemeltetésére vonatkozó szerződés megkötése, tartalmának meghatározása, módosítása, a teljesítésének figyelemmel kísérése, a szerződésben meghatározott díjak számlázása, továbbá a szerződésből eredő egyéb követelések érvényesítése, valamint az üzemi és kereskedelmi szabályzatban foglalt együttműködési, adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítése céljából kezelhetik a fogyasztó, valamint a külön jogszabályban meghatározott fizető azonosításához szükséges és elégséges személyes adatot."

E két jogszabályhelyet együttesen kell alkalmazni a gázszolgáltatók által kezelhető adatok körének meghatározásához. Álláspontom ez alapján a továbbiakban is az, hogy az az adatkör, amelyet a gázszolgáltatók a GET 39. § (5) bekezdésének 2007. január 1-ig hatályos szövege alapján kezelhettek, teljességgel elegendő ahhoz, hogy a GET 14/A. §-ában célok megvalósulhassanak. Való igaz, hogy a közüzemi szerződés megkötése során igényelhető az, hogy a fogyasztó személyi azonosságot igazoló okmányait bemutassa, de a személyi igazolvány száma a továbbiakban nem kezelhető, ezen adatkezelés a gázszolgáltató biztonságát sem szolgálja jobban az alábbiak miatt.

Amennyiben a fogyasztó nem teljesítené a szerződésből fakadó kötelezettségeit és ellene polgári per indul, úgy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 121. §-a alapján a keresetlevélben elég feltüntetni a felekkel kapcsolatban azok nevét és lakóhelyét. Amennyiben az alperes ezen adatok alapján nem idézhető, úgy a felperes megkeresheti a lakcímnyilvántartót és kérheti, hogy az alperes megtaláláshoz szükséges adatokat részére szolgáltassa. (1992. évi LXVI.

törvény a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról, egységes szerkezetben a végrehajtásáról szóló 146/1993. /X. 26./ Korm. rendelettel 17. és 20. §§.) Illetve az alperes megtalálása céljából a bíróság is megkeresheti e szervet a Pp. 124. § (4) bekezdés a) pontja alapján, amely alapján a bíróság a tárgyalás előkészítése érdekében iratokat szerez be más hatóságtól, vagy szervezettől. Az alperes perléséhez tehát nem szükséges annak személyi igazolvány száma.

A végrehajtási kérelemben sem szükséges feltűntetni ezt az adatot. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény szerint:

„11. § (1) A bíróság a végrehajtható okiratot a végrehajtást kérő kérelmére állítja ki.

(2) A végrehajtást kérő közölni köteles a végrehajtási kérelem előterjesztésekor

a) az adós nevét (cégnevét) és az azonosításához szükséges adatokat (legalább a születési idejét vagy az anyja nevét, illetőleg a cégjegyzékszámát), továbbá

b) az ügy körülményeitől függően: az adós lakóhelyét, munkahelyét, illetőleg székhelyét, telephelyét (a továbbiakban: székhelyét) és a végrehajtás alá vonható vagyontárgyának helyét; e pontban felsorolt adatok közül legalább egyet közölni kell.”

Igaz azonban, hogy a végrehajtási lapon fel lehet tüntetni az adós személyi igazolványának számát, ha az adóst egyéb adatok híján nem lehet azonosítani. A Társaságuk által kezelhető adatok alapján – amelyeket előző állásfoglalásomban határoztam meg – azonban ennek valószínűsége igen csekély, ha az adós, vagy alperes „eltűnt” akkor általában ezen adat sem segít megtalálásában. Ennek alapján tehát fenntartom előző álláspontomat, hogy a fogyasztók személyi igazolványának száma csak azok hozzájárulása alapján kezelhető. Ezért, ahogyan az előző állásfoglalásomban kifejtettem, Társaságuk üzletszabályzatának azon adatvédelmi rendelkezése, amely szerint Társaságuk „a szerződésekben meghatározott adatokon túl, a következő adatokat kezeli” fordulata aggályos, mert azt a látszatot kelti, hogy a szerződésben vagy egy szerződésmódosító nyomtatványban meghatározott adatok mindegyikét a fogyasztónak kötelessége lenne megadni, társaságuk ezeket kezelhetné az érintett hozzájárulása nélkül. A rendelkezés nem differenciál az érintett hozzájárulása alapján kezelhető adatok, mint amilyen a telefonszám, illetve a személyi igazolvány száma, és a többi, a GET alapján kezelhető adat közt. Arról, hogy az említett adatokat a fogyasztó önkéntesen szolgáltatja, a kifogásolt nyomtatvány sem ad információt. Az érintettek tájékoztatásának szükségességével kapcsolatos, szintén előző levelemben írt további álláspontomat e helyen nem kívánom megismételni.

A telefonszám szintén olyan adat, amely bár nagy segítség lehet a kapcsolattartásban, de a fentiek alapján a fogyasztó hozzájárulása nélkül nem kezelhető. Bizonyos vagyok azonban abban, hogy amennyiben a fogyasztókat megfelelően tájékoztatják arról, hogy a telefonszámuk Társaságuk általi ismerete a fogyasztó érdeke is – ahogyan azt a részemre küldött levelükben is kifejtették –, úgy elenyésző lesz azon fogyasztók száma, akik ezt az adatot önként nem szolgáltatják.

Összefoglalva tehát elmondható, hogy a levelem elején jelzett jogszabályváltozásra is figyelemmel Társaságuk az érintettek hozzájárulása nélkül nem kezelheti azok személyi igazolványának számát, illetve telefonszámát.

A 1176/A/2006 számú üggyel kapcsolatban Társaságuk arra hivatkozik, hogy sok esetben a fogyasztásmérő állása nem hozható kapcsolatba természetes személlyel, így az nem személyes adat, ezért nem jogsértő, ha a fogyasztót arra kötelezik, hogy a gázmérő órát olyan módon helyezze el, hogy az bárki által leolvasható legyen. A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 2. § 1. pontja szerint személyes adat minden olyan adat, amely meghatározott természetes személlyel kapcsolatba hozható. Már a jogszabály szövegéből is egyértelmű, hogy nem kell legyen közvetlen és azonnal megállapítható összefüggés egy adat és egy természetes személy között, elég annak megállapításának lehetősége is. Ezt az értelmezést egyértelműen alátámasztja mind a bíróságok, mind hivatalalom gyakorlata. A gázmérő órák tehát hiába nem tartalmaznak azonosító számot, azok mégis összefüggésbe hozhatók egy vagy több természetes személlyel: bárki nagy valószínűséggel vonhat le következtetést az

ingatlan tulajdonosainak, használóinak energia-felhasználási szokásaira. Valóban vannak olyan esetek, amikor az ingatlan használói nem azonosak a fogyasztóval, vagy a fogyasztó nem természetes személy, ebben az esetben természetesen a fogyasztóra nézve nem vonhatók le következtetések, de az ingatlan használójára/használóira azonban a fentiek szerint igen és ezek már személyes adatok.

Így a továbbiakban is szükségesnek tartom, hogy azokban az esetekben, amikor a gázmérő órát a panaszos által sérelmezett módon kívánja Társaságuk elhelyezni, úgy tájékoztassák arról a fogyasztót, hogy ezzel fent áll a lehetősége annak, hogy esetleg harmadik személyek következtetéseket vonhatnak le gázfogyasztási szokásaikkal kapcsolatban, ami személyes adat, ezért, ha a fogyasztó kívánja, biztosítsanak neki lehetőséget arra, hogy a fogyasztásmérő olyan módon legyen elhelyezve, hogy az ne legyen megtekinthető harmadik személyek részére. Biztos vagyok abban, hogy elenyésző lesz azon fogyasztók száma, akik e tájékoztatás megadása után nem járulnak hozzá, hogy a gázmérő órájuk bárki által láthatóan legyen elhelyezve, hiszen a jogsérelem esélye ezen esetekben valóban csekély. Megjegyzem, hogy más közüzemi szolgáltatók követik ezen, állásfoglalásomban kifejtett gyakorlatot.

A fentiekre tekintettel az Avtv. 25. § (2) bekezdése alapján újra kérem társaságukat, hogy a panaszosok által sérelmezett gyakorlatot szüntessék meg a fentiek szerint és a megtett intézkedésekről levelem kézhezvételétől számított 30 napon belül értesítsenek. Levelem másolatát tájékoztatás céljából a Magyar Energia Hivatalnak is megküldöm.

Budapest, 2007. január 29.

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila

(1571/A/2006)